

Nikowitz: A restitúciós törvényt a legérzékenyebb pontjain sebészkes helyett baltával faragták

Magyarország nem gátolja Szerbiát az EU-ba vezető úton



Magyarország belgrádi nagykövete, Nikowitz Oszkár azt nyilatkozta, hogy a vagyon visszaszármaztatása a fasiszták utódainak, a razia résztvevőinek nem lehet feltétel Szerbia eurointegrációjához, írja a Večernje novosti.

Nikowitz bírálta a Vajdasági Szociáldemokrata Liga (VSL) elnökének azon kijelentését, miszerint Budapest megakadályozhatja Szerbia eurointegrációját, amennyiben nem adják vissza a megszállók oldalán harcoló magyarok elkobzott vagyonát.

Ahogy a nagykövet megjegyezte, a „spekuláció” kifejezés, amit Čanak használt, nagyon is megfelelő, hiszen emögött nem állhat semmiféle rosszindulatú feltételezés úgy, hogy az ne legyen bizonyítékokkal alátámasztva. „Mi nem azért bíráljuk ezt a törvényt, mert ’nem adja vissza azoknak az embereknek a vagyonát, akik a megszállók oldalán álltak’, hanem az alapelvek miatt, azért, mert ez a törvény a kollektív bűnösség elvét tükrözi”, magyarázta a nagykövet.

Mint mondja, amikor a LSV elnökének az újvidéki raziaiban részt vett emberek rehabilitációjával kapcsolatos állításairól van szó, ez a dolgok durva egybemosása, az igazság csúnya elferdítése, mert ezeket az elkövetőket senki nem akarja rehabilitálni, így Magyarország sem, hiszen éppen ők azok, akik Magyarországnak és a magyarságnak hatalmas kárt okoztak.

„Szerencsére, ezek az emberek, s ez szinte mindannyiuk vonatkozásában így van, megkapták méltó büntetésüket. Magyarország mindegyiküket kiszolgáltatta Szerbiának, ahol kivégezték őket”, mondta a nagykövet.

Nikowitz hozzátette, Čanak voltaképpen azt sugallja, hogy mindenki, akin annak idején egyenruha volt – háborús bűnös.

„Ugyanennyire igazságtalan valakit a vagyona megfosztásával büntetni akkor, ha az illető nem követett el semmiféle háborús bűnt. Hiszen hogyan lehetne például megvádolni azokat a szerb katonákat, akiket 1991-ben toboroztak, majd elküldtek Kelet-Szlavóniába, hogy bűnösök a Srebrenicában elkövetett gyilkosságokért”, véli Nikowitz. Véleménye szerint a „fasizmus” szó külön figyelmet érdemel. Mint mondja „manapság divatosá vált ezt a szót használni, mint valami bunkósbótot, amellyel oda lehet csapni és vége a további vitának”.

A nagykövet egyetért azzal, hogy a vétkeseket ki kell zárni a vagyon-visszaszármaztatásból, de előbb törvénnyel kell szabályozni, kik is azok tulajdonképpen.

„Ezt a törvényt a legérzékenyebb pontjain baltával faragták, ahelyett, hogy sebész szikét használtak volna. A törvény voltaképpen bosszú. Hozzátenném: immáron a második. Az első 1944 őszén volt, hasonló módon, bizonyítékok nélkül, bírósági ítélet nélkül, a közvélemény nyomására a magyar lakosságot, az állítólagos magyar kollaboránsokat a kommunisták tízezerrel végezték ki. Ez a mostani törvény ezt a kommunista tettet igazolja. Mi nem csak a magyarok miatt tiltakozunk, számunkra ez az elv elfogadhatatlan. Ezen az alapon

például az 1944 őszén megölt belgrádi közlekedési rendőrök és azok utódai is fasisztának nevezhetők. Abszurd”, véli Nikowitz Oszkár.